

HISTÒRIA D'UN GRUP D'AVENTURERS AL MARROC

Definir l'aventura viscuda amb una paraula, ... ummmh...: **RIALLES !!!!**

Durant cinc dies un grup d'aventurers format per 70 associats i acompanyants emprenguérem viatge cap a terres llunyanes amb l'afany de descobrir i olorar, de primera mà, la terra i la cultura desconeguda de l'Àfrica més propera.

La vida ens amagava una sorpresa:

a partir del 25 de febrer els "GUIRIS" érem nosaltres!!!

A Son Sant Joan ja en férem de les nostres i segur que tres amables hostesses de facturació d'equipatge demanaren la baixa per depressió ...

Arribàrem a Marrakech i allà ens esperaven 14 flamants 4x4 amb 14 xofers bere-béres al volant, tots vestits amb les seves xilabes i els seus turbants, amb un ample somriure alegre i confiat ... perquè somreien tant ...?, ho descobrírem ben aviat quan els notàrem xiulant d'alegria pels "intransitats" carrers i avingudes de la ciutat vermella en direcció a l'Alt Atlas.

A partir d'aquí un regal pels sentits: motocicletes amb tres ocupants, someretes per les carreteres, camions de dos pisos carregats amb tota l'Arca de Noé i en Noé, camions i furgonetes que semblaven de tres pisos, derrapades a les serpentes, figueres de moro, valls vestides de palmeres, muntanyes nevades, gent ajaguda a la vorera dels camins esperant potser alguna cosa..., la primera latrina, el primer tají, la primera taronja, el

primer whisky bere-bére ..., ramats de cabres, ramats d'ovelles, camions que a la nit semblaven discotèques, radars en tríode ..., més whisky, i més whisky, ... i a la fi, a Mezourga, cansats però contents deixàrem que la son, estirats damunt matalàs de llana, vencés les emocions del dia.

La claror ens despertà ben prest i sense saber molt bé com ja fórem a la pista com uns Sainz de primera: " trata de arrancarlo karlos, trata de arrancarlo" ... La Vall del Dra

s'obria als nostres ulls, una passada de paisatge de terra i pedra que ens deixava entreveure la vida mineral que amaga la zona.

Aquí observàrem, un poc bocabadats, els primers nòmades que ens sortien a camí, alguns alçaven la mà per dir-nos adéu i d'altres l'allargaven a l'espera de rebre qualche present que els fes la vida més fàcil.

Descobrírem les primeres dunes i els primers camells, el primer pipi bere-bére ..., sorgiren les primeres corregudes i les primeres encallades a la sorra amb la "conseqüent" riallada general.

I de cop i volta: un rallye de 4L'S

Menjar al ben mig del no res, donar una mà per a curar a una jove nòmada que patia una lletja infecció a la boca, deixar la nostra empremta a la terra llunyana ...

I després, el descans del guerrer a Mezourga , això sí entre balls, rialles i whiskys tot envoltats d'alegres i marxosos bere-béres.

Bona nit! no, no!!!!: anem a veure les estrelles, a aprendre a caminar per les crestes ... a imaginar com ajudar a les gallines perquè no s'acabin el gra ... : la pau bere-bére ... sort que ja no quedava whisky !!!!

I de bon matí tots preparats de nou... i ja en tens de nou fent mamballetes i ballant al voltant dels "homes negres" que viuen a un petit poblet prop de Mezourga. Evidentment no va mancar el whisky.

Anàrem a veure les dunes, caminàrem per una mina de kajaal, tocàrem i oloràrem llacs i oasis, vàrem provar la pizza bere-bére, ... però es respirava excitació a la tropa: ... gairebé ja ensumàvem els camells que ens esperaven ben vius i xalestos per creuar la misteriosa sorra i endinsar-nos al desert.

Abans de colcar en el camell (encara que n'hi haurà que ho negaran) molts s'empassolaren un whisky per afrontar l'aventura amb tot el valor que mereixia ...

Us imagineu 70 mallorquinets fent voltes pel desert en direcció a no es sap a on???? Estàvem conquerint el desert de l'Erg Chebbi!!!!!!!!!!!!!!

En arribar al campament ens esperàvem les haimas (que si haguessin tingut cara i ulls de ben segur que somreien ...) i una sorpresa nova: "té de civada" !!!.

Tot baixant dels camells ja ens tinguereu duna amunt a menjar-nos amb els ulls la fuga del sol: tot un espectacle !!!!

A la fosca, envoltant el foc bere-beré, més balls, mamballetes i rialles... estrelles i més estrelles penjades del cel que ens oferiren els seus millors desitjos.

La nit fou llarga i els darrers en tancar els ulls quasi no vàrem tenir temps de gaudir de la calentor de les haimes.

Encara no clarejava i ja érem tots ben drets i espavilats per dir-li, burletes, al sol que per molt que jugui a conillons , sortosament, sempre l'acabem trobant!!!: Un altre espectacle I després d'un bon whisky i un pastisset ... els camells ja ens feien l'ullet
Ja tens de nou 70 mallorquinets travessant el desert amb l'ànim de conquerir Merzouga.
Tots ens acomiadàrem dels nous amics amb la recança de no poder tornar a gaudir-los !!!
I vàrem partir cap a les Gorgues del Todra: una passada de roca, aigua i vegetació, un altra regal pels sentits ...

I poc a poc es feu de nit i arribant a Ouarzazate ens aturàrem a un zoco per mesclar-nos en el festival de llum, olors i colors propis dels mercats marroquins.
... la cosa s'acabava i celebràrem (de nou) amb més rialles i alegria els dies, les anècdotes, i les aventures que entre tots havíem construït.

Dormírem tots ben a ple, sense voler pensar amb la civilització s'acostava.

I res no dura per sempre ...! amb cara de son pujàrem als 4x4 amb direcció a Marrakech per començar el viatge de tornada.

Encara ens poguérem vestir amb les darreres imatges de la gran serra nevada i la visió de la ciutat que s'apropa.

Emocionats comiats dels nostres amics bere-béres que amb les seves mirades franques ens feien veure que ells també havien gaudit de la nostra companyia.

I ara amb més cara de son i cansament pujàrem l'escaleta de l'avió i més d'un gira el cap agraint, al cel del poble que ens acollí, la seva hospitalitat.

Bé, un incís, un bon amic participant definia així, a la seva tornada, el viatge:

“Bueno, yo me lo pasé bomba!!!!!!!!!! Es agotador, pero con lo que te ríes te olvidas de madrugones, de agujetas, de los pedos del camello y de todo!!!!!!!!!!

Anita, imáginate que tienes 20 gallinas y tienes que pasarlas por un puente lleno de granos de maíz.... Cómo lo harías para que no se coman los granos???????. Jaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaar”

Podreu trobar més fotos a la web de l'Associació www.aesanostra.es seguint el link "Picasa". Encara no hi son totes, aquests dies les estem replegant i pujant!.